

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

X. ÉVF. 2. SZÁM

2007.
HÚSVÉT

Rád van szükségünk, Uram...

Egyedül Te vagy az, aki szeretetben úgy szánsz meg minket, mint mi önmagunkat.

Senki más az élők közül vagy a földi dicsőségben tündöklők közül nem adhatja meg nekünk azt, ami megment, hiszen szűkölködünk a jóban, és a lélek nyomorúságában sínylődünk.

Akár tudjuk, akár nem: mindannyiunknak Rád van szüksége.

Aki éhes, keresi a kenyeret – Te vagy az.

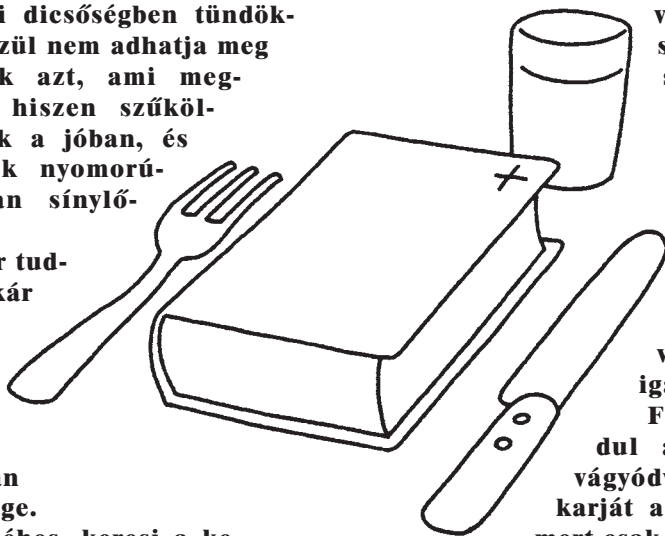
A szomjazó italt kíván – Te vagy az.

Aki beteg, egészségre vágyik – Te hiányzol neki.

Téged keres az is, aki a szépséget kutatja a földön, mert Te vagy a teljesen szép, a szép tökéletessége.

Aki az igazsággal kíván eltelni, T ő l e d telik el, mert Te vagy a végső igazság.

Feléd fordul az is, aki vágyódva nyújtja karját a béke felé, mert csak a Te békéd ad mély nyugalmat.

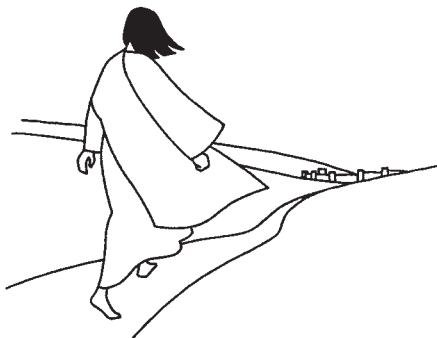

Füle Lajos

Futás

*Fut a gyermek a labda után
leszegett fejjel, tűzpirosan,
se lát, se hall, csak egyre rohan.
Guruló labda lett a világ,
szüntelen űzi, hajtja a vágy,
száz utcán, téren, ezer veszélyen,
millió anyai kétségen át,
gyönyörű szépen, s balga-bután
fut a gyermek a labda után.*

*Fut az ember az élet után...
Leszegett fejjel gyötri magát
kincseit egyszer csakhogy elérje,
kergeti álma, hajtja a vére.
Kenyér gurul a lába előtt,
vagyon gurul a vágya előtt,
hírnév, dicsőség álma előtt.
Rohan utánuk éveken át,
a fogyó úton, életen át,
száz utcán, téren, ezer veszélyen,
millió isteni bánaton át,
gyönyörű szépen, s balga-bután
fut az ember az élet után...*

*Fut az ISTEN az ember után,
mert mindent lát, és szánja nagyon,
guruló szívét csakhogy elérje,
hogy fut utána, hull bele vére!
Ott fut az utcán, ott fut a téren,
egész világon, sok ezer éven,
sok mérhetetlen, megérthetetlen,
keresztre írott szenvedésen át,
hulló Igével, kiontott vérrel,
viszonzatlan mély szerelmével
fut az ISTEN az ember után...*

„Ezután...”

(Jn 21, 1-19)

Az embert annyira le tudja hangolni a saját gyöngesége. Például, most a húsvéti ünnepek után lehet, hogy sokan érzik azt, hogy milyen könnyen túljutunk az ünnepi érzések, a belső megtapasztalások, és a titkok kisugárzásának hangulatán. Magunk is csodálkozunk, hogy hogyan is van ez? De talán némi vigasztalásunkra és egyben bátorításunkra lesznek az alábbi sorok.

Szent János evangéliumának 21. fejezete a tudósok szerint valamivel későbbi hozzáadás, hiszen a 20. fejezet úgy záródik, mintha be akarta volna fejezni evangéliumát. De később szükségesnek tartotta hozzátenni a Tibériás-tavi megjelenést. Ezt a hozzátétést így kezdi: „Ezután”. Ez lehet, hogy csak egy odavetett szó az elbeszélés folytatására. De az elmélkedő lélek ámulva kérdezi, hogy mi után is történt az, hogy Péter és társai elmentek halászni, vagyis visszamentek oda, ahonnet Jézus három évvel azelőtt elhívta őket. Sokan azt gondolják, hogy hát hiszen enniük kellett valamit, azért mentek el halászni. De sohasem olvassuk, hogy a három év alatt Jézus apostolaival azt fogyasztotta volna el, amit rendszeresen kihalásztak. Tehát tényleg az lehetett, hogy visszatértek eredeti foglalkozásukhoz, a halászatához.

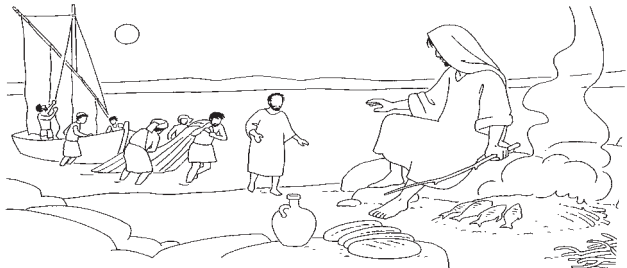
De tegyük fel ismét a kérdést: mi, illetőleg mik után történt ez? Amit leír az evangélista Szent János húsz fejezeten át, azután, illetőleg azok után adta ki a jelzőt Péter: „Megyek halászni.” (Jn 21, 3) Három év csodái és izgalmasan lebilincselő prédikációi után; az utolsó vacsora kitáruló isteni szeretetének bensőséges hangulata után. Továbbá, az elszomrodott hangulatú getzemáni éjszaka után, a tagadásból való kese-

rű fölcsozdás után. Majd a Golgota véres áldozatának bemutatása után. Végül a húsvéti napok látomásos megjelenései után, amikor is félve, de a szem s tapintás meggyőző erejével biztosítva tudták Jézus dicsőségét. Egyszóval szent kereszténységünk legnagyobb titkainak feltárulása és megtapasztalásai után képesek a tanítványok arra, hogy visszamenjenek oda, ahonnet esztendőekkel azelőtt elszólitotta őket az Úr.

És csodálatos az a tapintat, ahogy közelít hozzájuk. Leszáll az ő nivójukra. Ő is ennivaló után kérdezősködik. S csak később emeli vissza őket apostolságukba a pásztori hatalommal.

Nekünk sem szabad kétségbeesnünk, ha mi is, mint a tanítványok, vissza-visszazuhanunk arra a szintre, ahonnet elindultunk. Ha csak hangulatilag is. Tudnunk kell, hogy Jézus utánunk jön. Észrevétlenül – mint a Tibériás-tengeren – ott áll hangulataink hajnali derengésében, ismeretlenül is, s anélkül, hogy felfedné magát. Meg kell tanulnunk Szent Jánostól a szürkületen is átlátó hittel kimondani azt: „Az Úr az?” (Jn 21, 8). Ha nem is tapasztalunk egy nagy halfogásnyi csodát, Jézus csoda nélkül is életünk partján áll, és visszaszólit bennünket. Keresztységünk és bértalálásunk eltörölhetetlen jele biztosítja Jézus jelenlétének ezt a friss, jelenben hangzó hívását akár a bűnbánatra, ha vétkeztünk, akár a titok jelenlétére, ha a titok ünnepek légköréből kiestünk.

Belon Gellért

A világ üzenete

Nézem az ajándékosmagot bontogató gyermeket, élvezem a kíváncsiságát. A megismerés vágya teljesen a hatalmába keríti, elvárásolja őt a csomagban rejlő titok.

Látom a laboratóriumban a kísérletet folytató tudóst. Minden idegszálával a kémcsövekre figyel, élete a várva várt megoldás mágneses teréhez tapad.

Hallgatom a barlangkutatót, amint ragyogó arccal újságolja „azt a kis járatot” amit ő talált meg, ahová eddig ember még nem tette be a lábát.

Csodálattal lesem a régi adatokban bön-gésző történést, aki összefüggéseket keres a múlt eseményei között.

Szeretem az égre figyelő csillagászt, a „nagyra nőtt szemű embert”, aki távcsövének segítségével a mindenség beláthatatlan birodalmát kutatja.

Szeretem az erdők és mezők virágait megörökítő Vera néni kezét, Öveges professzor lelkes fizikaóráit, a rudabányai leleteken örvendező őslénykutatók fáradozását, szeretem a földrajztudóst, a botanikust; mert szeretem ezt a világot.

Mindig ijedten nézek azokra a keresztenyekre, akik a világtól való elvonulásra buzdítanak. Jézus nem azért imádkozott, hogy meneküljek e világból, hanem azért, hogy a gonosztól őrizkedjem. A felebarátról szóló bibliai üzenet érvényes a világra is. Ha nem szeretem azt, ami látható, akkor hogyan szeressem azt, aki láthatatlan?

Számomra a világ egy csodálatos ajándékosmag, amelyet gyermekkoromtól bontogatok, s érzem, hogy annyi titkot rejteget, hogy életem végéig sem leszek képes teljesen megismerni. A világ „itt van”, tehát kaptam valakitől. Szellemi ébredésem első percétől faggatom a léte-zést, mert lehetetlenségnek tartom, hogy

ez a „csomag” véletlenül hullott az ölem-be. A világgal való első találkozás élmé-nye nekem istenélmény.

„Semmi sem hasonlóbb jobban az Isten szelleméhez, mint a gyermek szeme, amikor először látja, megteremtí a világot... Mikor gyermek voltam, egyé váltam mindazzal, amit láttam vagy megérintettem, az éggel, a bogárral, a tengerrel, a levegővel.” (N. Kazantzakis: Jelentés Grecónak)

Csak a felnőttkor a „válás” időszaka. Amikor az ember már „kívülről” szemléel eget, bogarat, tengert és levegőt, s próbálja meghatározni, elemezni, tudományosan megfogalmazni azt a világot, amelyben addig oly gondtalanul jól érezte magát. Akinnek ez a „válás” végleges elkülönülést jelent, az egész életében boldogtalan marad, mert szürke börtönébe zárja a mindenséget, amely gyermekszemmel nézve oly csodálatosan tarka volt.

Az igazi tudós megőrzi magában a gyermek kíváncsi szemét, nem tesz lakatot a megismerésre, s nem képzeli, hogy az általa megtalált világ a mindenséggel egyenlő.

Ha laboratóriumban dolgozik, tudja, hogy csupán részecskéket vizsgál, s nem vonhat le általános érvényű következtetéseket abból a kicsiny világból, amely itt és most az „övé”.

Ha barlangot kutat és egy ismeretlen szakaszra lel, nem gondolja, hogy ezzel a folyosóval megismerte az egész barlangot, hanem még kíváncsibbá válik, mint azelőtt, még jobban fölbred benne a vágyakozás, hogy új és új járatokat fedezzen föl.

Ha a történelem sárguló lapjait forgatja, nem nyugszik meg egy-egy dátum pontosításában. Neki nem elég, hogy „mikor volt egy háború, vagy mikor kötöttek

békét”, ő arra is kíváncsi, hogy miért volt az a csata és mi lett a béke után.

Ha a csillagász új bolygót vagy üstököst fedez fel az égen, nem köti be távcsövének a szemét, nem megy nyugdíjba, hanem még nagyobb izgalom keríti hatalmába; hátha a következő héten szenzációsabb látomásban részesül... Aki csillagokat vizsgál, az alázatos ember. Tudja, hogy nem birtokosa az égnek, látja, hogy milyen kicsinyek vagyunk.

Aki a rét virágait rajzolja, az a teremtett szépségek megörökítője, a mezők festőművésze. Aki izgalmasan beszél az anyag törvényeiről, az már egy láthatatlan törvényhozóról tart előadást.

Erről a Láthatatlan Titokról nem lehet a szó természetudományos értelmében vett „pontos megállapításokat” tennünk, de ebből még nem következik az, hogy a Láthatatlan Titok nem létezik... W. Heisenberg a természettudomány és vallás viszonyáról szóló elmélkedésében világosan megállapítja: „Az a tény, hogy a vallások minden időben képekben, hasonlatokban és paradoxonokban fejezik ki magukat, csak annyit jelent, hogy nem lehet más eszközökkel megragadni azt a realitást, amelyre vonatkoznak. De ez nem jelenti azt, hogy az nem valódi realitás.” (W. Heisenberg: „A rész és az egész”. Beszélgetések az atomfizikáról)

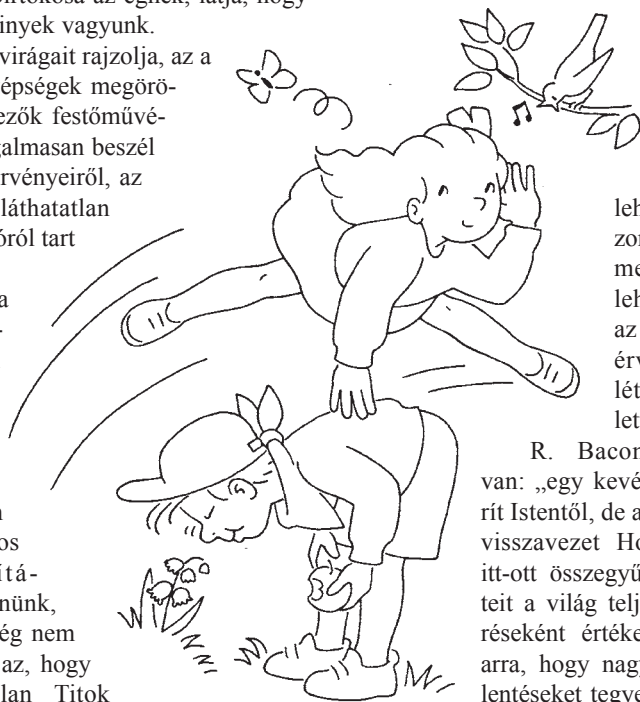
Aki az ősrégi csontokból összeilleszt egy koponyát, az egy szót sem szólhat a teremtésről, s ugyanígy semmit sem mondhat a teremtés ellen. Ő csak arról beszélhet, ami a kezei között van, s tudnia kell, hogy végső kérdésekben nem illetékes. Ezt Darwin is tudta, amikor így nyilatkozott: „Meggyőződésem, hogy a fejlődélmélet összeegyeztethető az istenhittel. Hogy ez

a nagyszerű világ és az ember is véletlenül, önmagától jött volna létre, lehetetlen bebizonyítani. Még megérteni is lehetetlen. Ez az én legfőbb érveim Isten létezése mellett!”

R. Bacon-nek igaza van: „egy kevés tudás eltérít Istentől, de az igazi tudás visszavezet Hozzá...” Aki itt-ott összegyűjtött ismereteit a világ teljes megismeréseként értékeli, hajlamos arra, hogy nagyhangú kijelentéseket tegyen a „hit hiabavalóságáról...” Aki mérlegre teszi ismereteit, látja, hogy azok milyen könnyűek és elcsöndesül. Ez a csönd már az Istenre találás első lépcsőfoka.

„Ez a Föld a miénk, igen, csak a miénk, óvjuk meg, hogy szép legyen” – énekli Csongrádi Kata... Igaza van... De benem azonnal fölébred a kíváncsi gyermek, odaszaladok hozzá és megkérdem: Tessek mondani, Kati néni, kitől kaptuk?

Enzsől Ellák

Mi pedig rágjuk a rágógumit...

Néhány nappal a Teve utcai rendőrszék-ház elleni támadás előtt a kancelláriaminiszter drámai hangon bejelentette, hogy terroristák és/vagy szélsőjobboldali csoportok közintézmények elleni támadásokat terveznek, sőt, értesülései szerint állami vezetők elleni merényletektől sem riadnak vissza. A politikai pártok különbözőképpen reagáltak a hírre.

Volt, amelyiknek képviselője remegő hangon sipítozott, más mackó módjára dörmögött, voltak olyanok is, akik blöffnek tartották az egészet. Az egyszerű „köznépet“ azonban senki nem kérdezte - csak a média nyomta a szánkba a rágógumit. Rágódhatunk:

bizonyára úgy gondolják, legjobb, ha csak így jár a szánk...

Bennem azonnal felmerült a kérdés, ha a „szolgálatok“ tudnak ilyen fenyegetésről, akkor miért nem tesznek ellene? Vagy érdemes várniuk, hogy felgöngyölítsék az egész hálózatot, és ezzel a terroristák vagy a rettegett szélsőjobb minden bűnös tagja elnyerje méltó büntetését?

Aztán pár nappal a bejelentés után tizenöt lövést adtak le a rendőrszékházra. Bevallom őszintén, erre nem gondoltam volna. Azt hittem ugyanis, hogy azt

úgy őrzik, hogy senki nem tudja megtámadni. Hacsak...

Hacsak nem ez volt a szolgálatok feladata. Mert miképpen történhet meg egy ilyen dolog? Vegyük a legegyszerűbb példát! Valaki vesz egy géppisztolyt a piacra, és feleségével elmegy székházat lőni. Aki ilyen botor, azt hamar elkapják. Ki

nyer? A szolgálatok... Mert fantasztikus gyorsasággal elkapta a tetteseket.

Vegyünk egy bonyolultabb példát! A szélsőjobbnak elege van az országban folyó cirkusból. Vezetői úgy döntenek, megmutatják erejüket... Ki nyer? A szolgálat, mert hétágra költekezhetsz, hiszen nagy a veszély. (Hogy miért nem sikerült beépülniük a szélsőjobb körébe, az más kérdés.)

Reálisabb, hogy ott is, vagy a terroristáknál is vannak beépített emberek. Ezek akár felbujtói is lehetnek egy ilyen, valóban elítélendő cselekedetnek. Ki nyer? A szolgálat, és az, aki terrort és szélsőjobb veszélyt kiabál, hiszen az események igazolják kijelentéseit. Hogy van-e vesztese az egész eseménysornak? Persze, hogy van: mi, a köznépek. Etetve vagyunk rágógumival, ez látszólag megnyugtató minket, az igazi bűnösök pedig továbbra is azt tehetnek, amit csak akarnak.

Bókay László

A madárkalitka

Tamás György plébános volt egy kis városkában. Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával, és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte, és kíváncsian várta, mi fog történni. A plébános elkezdte a prédikációt:

„Amikor tegnap végigmentem a főutcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

– Mit viszel magaddal?

– Csak ezt a három vacak madarat – felelte.

– Aztán mit akarsz csinálni velük? – kérdezősködtem.

– Hazaviszem őket és szórakozom velük – felelte. – Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

– De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

– Ó, van otthon két macskánk – mondta a fiú, – azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:– Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

– Nem kellenek magának azok a madarak, Atya. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

– Mennyit akarsz értük? – kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: Ezer forint. Kivettem a zsebemből ezer forintot, odaadtam a gyerekeknek. A fiú letette a kalitkát a földre, és egy pillanat alatt eltűnt.

Én aztán felemeltem a madárkalitkát,

elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat.”

Miután Tamás atya elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

„Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

– Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Cspadát állítottam nekik, olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!

– Mit fogsz csinálni velük? – kérdezte Jézus.

– Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan válnak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részegeskedjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel, és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni! – mondta a Sátán.

– Mit csinálsz majd velük akkor, ha eleged lesz a játékból?

– Megölöm őket! – felelte a Sátán.

– Mennyit kérsz értük? – érdeklődött tovább Jézus.

– Nem kellenek neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellenek ők neked!

– Mennyit kérsz? – kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson, és megvető gúnnyal mondta:

– A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt: – Megegyeztünk! – aztán kifizette az árat...”

Ezzel Tamás atya fogta a madárkalitkát és lement a szószékről.

Karol Wojtyła

boldoggá avatási eljárása

II. János Pál pápa életszentsége mindenki számára világos: nyilatkozta Camillo Ruini bíboros

Nagy várakozás előzte meg Karol Wojtyła boldoggá avatási eljárása egyházmegyei szakaszának lezárását, amely április másodikán, a Pápa halálának második évfordulóján volt a lateráni Szent János bazilikában, déli 12 órakor. Délután fél hatkor pedig XVI. Benedek pápa engesztelő szentmisét mutatott be szeretett előde lelki üdvéért a Szent Péter bazilikában.

Ruini bíboros a fontos eseménnyel kapcsolatban a sajtónak adott nyilatko-

zatában a következőket mondta: „Isten iránti hálával telt szívvel éltem át ezt a pillanatot, amelyre olyan régóta vártam, és úgy tűnik, hogy most ez elérkezett.

– *Két évvel Karol Wojtyła halála után még mindig élénken él emlékezetünkben a hívek sokaságának ütemes kiáltása „Santo Subito” azonnal szent. Mondhatjuk, hogy Isten népének hitérzéke „sensus fidei”, azonnal felismerte II. János Pál életszentségét?*

– II. János Pál életszentsége nyilvánvaló tény, amelyet mindnyájan felismertünk. Természetesen a kánoni eljárásnak megvannak a maga követelményei, de az egyházmegyei szakasz gyorsasága valóban ezt az általánosan elterjedt véleményt igazolja.

– *Ruini bíboros, Önnek bizonyára vannak személyes emlékei II. János Pál pápáról. Az utóbbi két évben van-e olyan, a Pápa*

alakjához kapcsolódó epizód, amely különösen nagy hatást gyakorolt Önre?

– Az az esemény, hogy rendkívül nagy továbbra is a hívek áradata, amely nap mint nap elvonul sirja előtt. Szüntelen zarándoklatról van szó, amely tanúskodik arról, hogy ez a mély kapcsolat tovább él az időben.

– *Legutóbb megjelent könyvének, amelyet éppen Wojtyła pápának szentelt, a következő címet adta: „Krisztus nyomában”. Ez a lüktető buzdítás, hogy kövessük Jézust, a legnagyobb ajándék, amelyet II. János Pál ránk hagyott.*

– II. János Pál saját maga

személyesen követte Jézust, tehát meghívása rendkívül hiteles és azért talál befogadásra, mert ő volt az első, aki a követeiről élő példát nyújtott.

– *Április másodikán, könnyű megjósolni, hogy nagyon sok római ismét együttesen kinyilvánítja szeretetét II. János Pál iránt. Mi az, ami Önt a leginkább megérintette a messziről jött Pápát és Rómát összekötő szeretetben?*

– Meghatott az érzések közvetlensége: egyrészt a Pápa, mint ahogy ezt személyi titkára, Dziwisz bíboros által a közelmúltban megjelentetett könyvében olvastam, minden este, mielőtt becsukta volna szobája ablakait, megáldotta városát, másrészt a római nép érzéseinek közvetlensége, mint ahogy erről olyan sokszor meggyőződhettem például a plébánialátogatások során.

Teher alatt nő a pálma?

Teréz anyáról tisztelői megjegyzik, hogy már viszonylag fiatalon egy egészen eredeti, új mértékességet állított élete középpontjába. A munkát, az utazást, a várakozást: mindent, amit csak tett, imádságban kezdett mérni. Míg mi azt mondanánk: egy fél óra alatt beérek a munkahelyemre, ő ezt így fejezte ki: egy rózsafüzér, és ott vagyok. Két miatyánk, és jön a következő metrő. Egy hiszek egy, és a sorban a kasszához érkezem. A szentek nagyszerű tudománya ez, amelyet csodálunk, de nehéz mindenben követnünk őket.

Mint ahogyan azt a sokat emlegetett mondat is nehéz megértésünk, hogy teher alatt növekszik a pálma. Legelőször a katonaság alatt hallottam egy kispaptársamtól ezt a történetet. A gazda kiválasztja a számára legkedvesebb fát, és lombjait megakadja nehéz szikladarabokkal. A súly alatt a pálma tiltakozik. Nem érti, hogy miért éppen ő kapta ezeket a terheket. Eközben pedig önkéntelenül a gyökereit még mélyebbre ereszti. Miután a gazda megszabadítja a pálmát a fölösleges terhektől, az látja, hogy az ágai valóban erősebbek és pompásabbak, mint a többi, meg nem próbált fa ágai.

Mostanában idehaza sokan mi is úgy élünk, mint a történetben szereplő pálma. Teher alatt vergődünk. Kénytelenek vagyunk egyre többet dolgozni, vagy egyre mélyebben a zsebünkbe nyúlni, hogy a mindennapi megélhetést szeretneink számára biztosítani tudjuk. A meg-

szorító intézkedések pedig folytatódnak. Újabb és újabb elvonások fenyegetnek, növekednek az adóterhek, félünk az elbocsátásoktól, a képzeletbeli nadrágszíjat egyre szorosabbra kell húznunk, miközben mindnyájunkban felmerül a kérdés:

hol van a határ?

Teréz anyára gondolkok, aki imádságra váltotta a távolságot és az időt.

Ő biztosan tudná, hogyan kell konvertálni életünk nehéz terheit, amelyeket felelőtlen politikusok döntései nyomán egy egész társadalomnak, elsősorban pedig a leginkább kiszolgáltatottnak, az időseknek, a betegeknek kell hordozniuk. Életünk terheinek konvertálására maga Jézus is megtanított bennünket. Ma is velünk járja a hétköznapi megannyi keresztútját. Reményt és jövőt ad számunkra. Arra figyelmeztet, hogy soha nem szabad elkeserednünk.

Az igazságosabb, boldogabb, emberhez méltóbb, demokratikus társadalomért való fáradozásunkat soha nem szabad feladnunk! Abban is megerősít, hogy miközben a megélhetéshez egyre mélyebbre kell a zsebünkbe nyúlnunk, ne felejtjük lelkünk gyökereinket még mélyebbre kinyújtani történelmünk, kultúránk, vallásunk értékei felé. Belőlük erőt és méltóságot merítünk mindaddig, amíg egy napon a nyomasztó terheket a gazda lemetszi, és mint hasznavehetetlen, fölösleges eszközöket feldobja tőlünk.

Az igazságosabb, boldogabb, emberhez méltóbb, demokratikus társadalomért való fáradozásunkat soha nem szabad feladnunk! Abban is megerősít, hogy miközben a megélhetéshez egyre mélyebbre kell a zsebünkbe nyúlnunk, ne felejtjük lelkünk gyökereinket még mélyebbre kinyújtani történelmünk, kultúránk, vallásunk értékei felé. Belőlük erőt és méltóságot merítünk mindaddig, amíg egy napon a nyomasztó terheket a gazda lemetszi, és mint hasznavehetetlen, fölösleges eszközöket feldobja tőlünk.

„Csak egy ANYA ?

Egy nőtől - miközben jogosítványát újíttotta meg egy önkormányzati hivatalban - egy adatfelvevő hölgy megkérdezte, hogy mi a jelenlegi foglalkozása. A megkérdezett egy ideig tétovázott. Bizonytalan volt, hová is sorolja magát. „Arra gondolok,“ magyarázta az adategyeztető, „hogy van-e munkája, vagy csak...?“ „Természetesen van munkám!“ csattant fel a nő. „Anya vagyok.“ „Nincs <anya> kategóriánk foglalkozásként. A <háztartásbeli> fedi le ezt.“ mondta az adatfelvevő segítőkészen. Már el is felejtettem ezt a történetet, mígnem egyik nap ugyanilyen helyzetben találtam magam a városházán. A hivatalnok nyilvánvalóan egy karrierista nő volt. Magabiztosan, hatékonyan dolgozott, olyan jól csengő címet viselt, mint például „Hivatali kikérdező“ vagy „Városi adatfelvevő“. „Mi a foglalkozása?“ kérdezte. Mi készített arra, hogy ezt mondjam? Nem tudom. A szavak egyszerűen kibuggyantak belőlem. „Gyermekfejlődési és emberi kapcsolatok területén dolgozom társukatóként.“ A hivatalnok abbahagyta pillanatnyi munkáját, golyóstolla megállt a levegőben. Felnézett, mint, aki rosszul hallott. Megismétltem a titulust lassan, kihangsúlyozva a leglényesebb szavakat. Aztán csodálkozva láttam, hogy ezt mind leírta nagy fekete betűkkel a hivatalos kérdőívre. „Megkérdezhetem,“ mondta a nő érdeklődve, „egész pontosan mit csinál ezen a területen?“ Hűvösen, az izgalom legkisebb jele nélkül a hangomban, szinte kívülről hallottam, amint így válaszolok: „Folyamatos kutatási programban veszek részt (melyik anya nem?) laboratóriumban és terepen is. (normálisan azt mondtam volna kint és bent).

Dolgozom a Felettesemnek (elsőként az Úrnak, aztán egész családomnak), és van már négy kreditem is. (mind-egyik lány). Természetesen a munkámhoz tartozó tevékenység igényli a legtöbb figyelmet az ember-szakmákban (melyik anya tagadja?) és gyakran dolgozom 14 órát 1 nap (inkább 24-et). Ebben a munkában jóval több a kihívás, mint más, „átlagos“ foglalkozásoknál. A jutalom inkább a megelégedettség, mint pusztán a pénz“. Érzékelhetően folyamatosan nőtt az elismerés a hivatalnok hangjában, amint kitöltötte a nyomtatványt. Felállt és személyesen kísért az ajtóig. Miközben hazafelé vezettem, fényes új karrierem lebegett a szemem előtt. Otthon 13, 7 és 3 éves labor-asszisztenseim üdvözöltek. Az emeletről hallottam új (6 hónapos) kísérleti modellünket gyermekfejlesztési programunkból, amint új hangmintáit próbálgatja. Úgy éreztem, ütésmértem a bürokráciára. Hivatalos feljegyzés készült rólam egy, az emberek számára elfogadhatóbb foglalkozásról. „Egy újabb anya“, vagy „Anyaság“ már nem hangzik elég jól. Micsoda pompás pálya! Különösen, ha van egy titulus is az ajtón. Netán ez teszi a nagymamákat „haladó“ kutatási munkatárssá a gyermekfejlesztési és emberi kapcsolatok területén, a dédnagymamákat pedig a haladó kutatási munkatársak ellenőrivé? Szerintem igen! Még azt is gondolom, hogy a nagynénik kutatási munkatárs asszisztenssé léphetnének elő! Kérlek, tudasd ezt a jó hírt a többi anyával, nagymamával, nagynénivel vagy más barátoddal, akiket csak ismersz. Legyen kevesebb gond és több áldás házadon, és kizárólag a b o l d o g s á g lépjen be ajtódon! AMEN.

Az angyalod

Egyszer egy gyermek megszületni készült, és így szólt az Istenhez:

„Azt beszélik, holnap leküldesz a Földre, de hogyan fogok élni ott, hisz kicsi és védtelen vagyok?”

Isten azt válaszolta: „A sok angyal közül kiválasztottam neked egyet, aki várni fog téged és vigyázni fog rád.”

„De itt a Mennyországban nem csinállok mást, csak énekelek és mosolygok. Erre van szükségem, hogy boldog lehessenek”-mondta a gyermek. Isten így felelt:

„Az angyalod mindennap fog énekelni neked. És érezni fogod a szeretetét, és boldog leszel.”

„És hogyan fogom megérteni az embereket, ha nem értem a nyelvüket?”

- kérdezte a gyermek.

„Az könnyű. Az angyalod

meg fogja tanítani neked a legszebb és legédesebb szavakat, amiket valaha is hallani fogsz, és az angyalod türelemmel és gondossággal meg fog tanítani beszélni”-válaszolta az Isten.

A gyermek felnézett Istenre és így szólt: „És mit fogok tenni, ha veled akarok majd beszélni?” Isten rámosolygott a kisdedre és azt mondta: „Az angyalod össze fogja

tenni a kezeidet és megtanít imádkozni.”

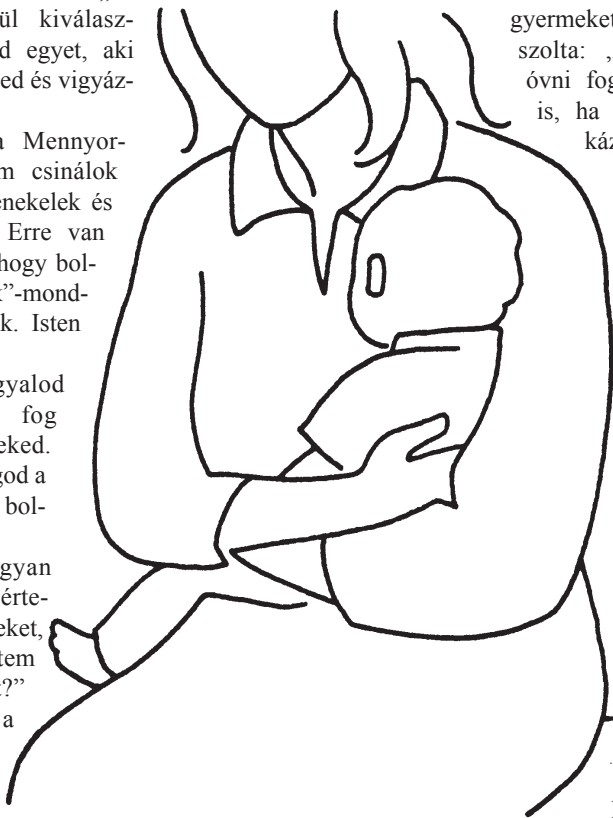
A gyermek kissé szomorúan folytatta: „Úgy hallottam, hogy a Földön rossz emberek is vannak. Ki fog engem megvédeni tőlük?”

Az Isten megölelte a gyermeket és azt válaszolta: „Az angyalod óvni fog téged akkor is, ha az élete kockázatásával jár.”

A gyermek elszontyolodva nézett maga elé és így szólt: „De mindig bánatos leszek, mert nem láthatlak téged.” Isten ismét megölelte a gyermeket: „Az angyalod mindig beszélni fog neked rólam,

és meg fogja mutatni, hogyan juthatsz vissza hozzám, habár én mindig melletted leszek.” Ekkor bár nagy békeesség volt a Mennyben, már hallani lehetett a földi hangokat. A gyermek sietve kérdezte: „Istenem, most sietnem kell, kérlek, áruld el nekem az angyalom nevét!” És ekkor Isten így válaszolt:

„Az angyalod neve nem fontos. Egyszerűen így fogod hívni: ÉDESANYA!”

Egészségünkért

Az **Összefogás Jánoshalmáért Egyesület** kezdeményezésére minden **csütörtökön** délután 17 órától GYÓGYTORNÁRA lehet jelentkezni.

Vargáné Sere Csilla szakképzett gyógytornász várja azok jelentkezését - minden korosztályból - akik mozgásszervi problémák miatt tanácsot vagy segítséget kérnek (**pl. gerincferdülés, derékfájdalom, hátfájdalom**).

Az egyesület kéri, hogy a tornázni vágyók plédet vagy laticelt vigyenek magukkal!

A torna helyszíne Felső-bácskai Alapfokú Művészeti Iskola (Molnár János utca)

A gyógytornát vezeti Vargáné Sere Csilla. Bővebb felvilágosítás a 20/82-32-896 telefonszámon kérhető.

Jó tanács kismamáknak

Monapel Mosható Nadrágpelenka - környezetbarát, bababőr barát, olcsó és több gyereket is kiszolgál.

Mi mosható pelenkát használunk a kezdetektől, barátainknál láttuk és megtestesztelt.

Egyébként is mosni kell a babakolmit 2-3 naponta, és ez a pelenka együtt mosható a többi ruhával egy előmosás után. Vasalni nem szabad. Pamutból van, így a kicsi bőrét nem bántja, és napon szárítva szépen kifehéredik. Sok szeméttől óvjuk meg így a környezetet, és jó illatú pelenkáink lesznek. Gazdaságos, mert 2 részből áll: egy pamut belsőből, ami méretre igazítható

patentokkal (3,5 kg-15 kg), és egy vízzáró külsőből, amit a kicsi növekedésével mindig nagyobb méretre kell cserélni (3-5 kg; 5-10 kg; 10-15 kg). A külső légáteresztős, így a baba bőre nem pállik be, nem szükséges popsikrémot használni, mégis szép a bőre, nem pirosodik, ha 2-3 óránként cseréljük a pelenkát. Belsőből 10-16 db, külsőből 3×2-3 db szükséges az egész pelenkás korban. Én nagyon szeretem használni, akit érdekel szívesen adok további információt, gyakorlati útmutatót, illetve az interneten a www.monapel.hu címen tájékozódhat.

Vargáné Sere Csilla

A hirdető tábláról

A Plébánia sarkán elhelyezett hirdetőtáblán az **Összefogás Jánoshalmáért Egyesület** közöl híreket, információkat a szervezet életéről.

Közzé tesszük a folyamatosan működő akciókat. Jelezzük a soron következő feladatokat, kezdeményezéseket. Szeretnénk, ha minél több ember bekapcsolód-

na az aktuális feladatokba és **együtt, közösen** megtapasztalhatnánk, hogy csak az együttműködés és a közös munka segíthet a város gondjainak enyhítésében.

Ezért szívesen veszünk és számítunk a **jó ötletekre, kezdeményezőkére** és az **előre mutató együttgondolkodásra.**

Tisztelettel az Egyesület Elnöksége

Segítsünk egymáson!

Az Utcaapostoli-hálózat segítségét kéri mindazoknak a jó szándékú embereknek, akik szívesen segítenék adományaikkal a rászoruló, nehéz helyzetbe jutott embereket.

A segítség egyik formája az, hogy havonta legalább egy tartós élelmiszert, jutassunk el az Alkotóházba (Jánoshalma, Molnár János u 4.). Természetesen

más egyéb formái is lehetnek a segítségnyújtásnak. Például több olyan kisgyerekes családról van információnk, ahol nagy szükség lenne tápszerre és babaruhára.

Az összefogás egyik jele, hogy segítsünk bajba jutott embertársainkon!

Az adományokat az Alkotóházban lehet leadni minden hétfőn délelőtt 10 órától 12 óráig és délután 14-16 óráig.

Mária, Isten Szent Anyja

Orthodox himnusz

*Karodban Krisztust hordoztad,
Kezedben Istent tartottad.
Karjaidban Jézust ringattad,
Mária, Isten Szent Anyja,
Melleddel Istent szoptattad.*

*Fenséges titkokat hordoztál,
Jézus Szent Anyja.
Mindezt eszünk föl nem foghatja.*

*Örülj, lelki napunk sugara,
Isten szeretetének nyíla.
Örülj, boldogságos Szűz Mária,
Mert fényed lelkünket megvilágítja.*

*Ragyogó szövétnek, fényes, szép fáklya,
Fiad, aki e világ fénye, fényforrása,
Sötétségünket fényével beragyogja.*

*Karodban Krisztust hordoztad,
Kezedben Istent tartottad.
Karjaidban Jézust ringattad,
Mária, Isten Szent Anyja,
Melleddel Istent szoptattad.*

Dalos torkúak figyelem!

Minden szombaton 18 órától a szervezők az Alkotóházba (Jánoshalma, Molnár János u. 4. szám) várják az énekelni vágyó embereket. Jelentkezni lehet még hétfőn délelőtt 10-12 és délután 16-18 óra között ugyancsak az Alkotóházban.

A felújított kereszt

Már évek óta figyeljük, hogy a buszmegálló melletti keresztet az idő vasfoga lassan, de biztosan tönkre tette. Ágoston András és családja úgy döntött, hogy az idei Húsvétra felújítják ezt az 1924-ben állított szép feszületet. A munkálatokkal a napokban végeztek, s így most újra eredeti szépségében hirdeti Krisztus megváltó szenvedésének diadalát, hogy minden arra elmenő ember rátekinthezzen belőle mindennapi nehézségeinek leküzdéséhez. Mindannyiunk nevében hálásan köszönjük a felújítást végzők áldozatát.

Nyár a télben

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének szervezésében Dr. Gulyás András professzor tartott előadást február 23-án, "Nyár a télben" címmel Chile-i tanulmányútról. A számunkra kevésbé ismert országról sok érdekességet tudtunk meg.

A nők köszöntése

Március 9-én Bányai Gábor megyei elnök és Czeller Zoltán polgármester a férjek és fiak nevében köszöntötték a hölgyeket. A nők társadalmi helyzetéről Rónaszékiné Keresztes Monika és Czeller Zoltánné tartott előadást; Ágoston István és Madarász Attila pedig a hölgyekre, mint a mi igazi értékeinkre irányította a figyelmet. Fontos, hogy a férfiak mindig hálás szeretettel gondoljanak az édesanyákra, és a házastársakra.

Mária oltalmában

Március 11-én került sor annak az emlékműnek a megáldására, melyet az 1456-os nándorfehérvári diadal, az 1956-os forradalom és a 2006-os Nemzeti Imaév emlékére készítettünk. Az emlékmű a mátraverebélyi kegyszobor mintájára a Szűzanyát ábrázolja karján a kis Jézussal. Nemzeti kegyhelyünk Máriája oltalmazó palástját Magyarországra és most már különösen Jánoshalmára is védőn borítja. A vésztérhes időszakokban az ő anyai segítsége nélkülözhetetlen számunkra. Az emlék-

művet Tóth Sándor iparművész készítette, akinek immár a harmadik alkotása került templomunkhoz. Probstner János, a Kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió vezetője a technikai háttér megteremtésével és szakmai tanácsaival segítette a munkát. Legyen ez az emlékmű számunkra a remény jele.

Az Egyház jövője

A faültetés mindig a jövőbe vetett hitet szimbolizálja. A Keresztény Értelmiségek Szövetségének szervezésében március 11-én Dr. Bábel Balázs érsek úr elültette a Belon Gellért Emlékpark utolsó fáját. A múlt gyökerei és a jövő reménye, az emlékezés és a készület – mindennek egyszerre jele ez a kis cédrus.

"Egyházunk mai helyzete Jézus példázatainak tükrében" címmel tartott előadást március 11-én Érsek úr a jánoshalmi plébánia kápolnájában.

Nemzeti ünnepünk

Március 15-én a Szent Anna Katolikus Iskola adott színvonalas műsort a jánoshalmi városi ünnepségen.

Cigány-klub

Február közepétől Jánoshalmán a Don Bosco Klub ad helyet a szerda esti Cigány-klubnak. A cigány fiatalok közös játékkal, beszélgetéssel, filmvetítéssel tölthetik el az időt. Reméljük, hogy a jó hangulatú szerda esték minél több fiatal számára jelenthetnek kulturált szórakozást.

Köszönjük!

Csodák pedig vannak. A csodák, mint rendkívüli jelenségek újra és újra elérnek bennünket. A csoda az, amikor a szeretet és az áldozatvállalás a maga önzetlenségében mutatkozik meg az ember életében. Városunk Díszpolgára, a Torontóban élő Nemes Lajos az öt évvel ezelőtti nagylelkű adományához hasonlóan ebben az évben is Egyházközségünk segítségére sietett. Az összeg, mellyel plébániánkat támogatja elegendő lesz a plébánia épületének teljes fűtés-felújítására, külső tatarozására és hőszigetelésére. Mindannyiunk nevében hálás köszönetünket fejezzük ki Nemes Lajos úrnak, s kívánjuk, hogy jó Isten áldása bőségesen áradjon rá és családjára.

Belon Gellért évfordulója

Ebben az évben lesz 20 éve annak, hogy Belon Gellért püspök úr, egyházközségünk plébánosa az Örök Hazába költözött. A tizenhét esztendő, melyet János-halmán töltött, otthonává tette ezt a városkát. Az országban, ha bárhol meghallják Jánoshalma nevét, rögtön emlegetni kezdik a bölcs püspököt, akit úgy is tartanak számon, mint az ország plébánosát.

Április 29-én, a bérmálási szentmise keretében fogunk megemlékezni plébánosunk halálának 20. évfordulójáról, s Érsek úr ekkor fogja megáldani a Kopp Judit által készített Belon emlékművet.

Húsvéti készüllet

A lelki nap iskolánk szép hagyománya, ahol a diákok megtisztíthatják lelküket a bűneiktől.

Ez a rendhagyó nap az idén március 22-ére esett. Két atya látogatott iskolánkba, Kiss István atya Bajáról és Bolvári János atya Mélykútról. János atya, amikor régen Jánoshalmán szolgált, ő készítette fel a harmadik osztályosokat az elsőáldozásra. A felsősök István atyával beszélgettek arról, hogy Isten mit tett értünk, és mi mit tehetünk Iste-

nért és embertársainkért. Az alsósoknak pedig János atya tartott érdekes beszédet. Napközben volt még gyónási lehetőség, éneklés, kézműves foglalkozás, majd mindezek után misével zárult a nap, amit iskolánk énekkara tett még felemelőbbé.

Örömmel telt el ez a nap, hisz tiszta lélekkel készülhetünk fel a Húsvétra. Jó volt együtt lenni és megtapasztalni az osztály összetartását.

(Károlyi Nikolett, Gróf Hédi, Bogdán Andrea)

Győzött az iskolánk

Büszkék vagyunk kedves kollégáinkra, a Szent Anna Katolikus Iskola tanáraira, akik a Kultúra Napja alkalmából a jánoshalmi oktatási intézmények között szervezett Műveltségi Versenyen első helyezést értek el. (Képünkön a győztes csapat: Komáromi Róbert, Crnkovics Szilveszterné és Nagy László)

A szeretet, amelyre vágysz, benned kezdődik.

Ha olyan döntéseket hozol, amelyeket a szeretet diktál, tapasztalni fogod, hogy a körülötted élők is jobban fognak szeretni, és az életed megtelik majd szeretettel.

Akkor majd megkapod azt a szeretetet, amelyre szükséged van.

Ez az a szeretetkör, amelynek te vagy a Kiindulópontja.

Tanköteles tanulók beiratkozása

Tájékoztatjuk a Tisztelt Szülőket, hogy a tanköteles korú gyermekek

2007/2008 tanévre szóló iskolai beíratása

2007. április 13. péntek: 8⁰⁰ - 16⁰⁰

2007. április 14. szombat: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

lesz.

Kérünk mindenkit, hozza magával a beíratkozáshoz szükséges okmányokat: a szülő személyi igazolványát, a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, az iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérését tanúsító óvodai igazolást és a gyermek TAJ kártyáját

Tanköteles az a gyermek, aki az iskolába lépéshez szükséges fejlettséget eléri, attól a naptári évtől, amelyben a hatodik életévét május 31. napjáig betölti. A szülő kérelmére a gyermek tankötelessé válhat akkor is, ha a hatodik életévét december 31. napjáig tölti be.

Édesapák köszöntése

A Kis Szent Teréz óvodában

A Biblia azt mondja:... „az apa a gyermekeit inti és buzdítja” (1 Tessz. 2: 11), hogy éljenek az Istenhez méltó módon, mert csak ez a fájta apaság teszi őket jellemekké, adja meg nekik a helyes önértékelést, az Istenfélő élet példáját, a bizalmat és az erőt ahhoz, hogy kiállják az élet viharait.

Ezúton is márciusban emlékeztünk meg Szent Józsefről, az édesapák védőszentjéről, a Szent Család őrzőjéről és védelmezőjéről. Eme jeles nap alkalmából, hagyományt teremtve ennek a szép és meghitt ünnepnek, óvodánk is díszbe öltözött és mindent beragyogott az ünnep fénye.

Nagy szeretettel és izgalommal vártuk az édesapákat és nagypapákat. Pöttöm kiscsoportosok, izgatott középső és nagycsoportos gyermekek gyülekezete hirdette ártatlan, őszinte és tiszta gyermeki hittel a szeretet hatalmát.

Az ünnepelt édesapák és nagypapák arca az örömtől, büszkeségtől és meghatottságtól sugárzott.

Gyermekeink rajongó szeretettel, dal-

lal, verssel, imával és saját maguk által készített ajándékkal köszöntötték őket, így viszonzva azt a szeretetet és gondoskodást amit Tőlük kapnak. A Mindenhatót imával kértük, hogy áldja meg az édesapákat, nagypapákat.

*„Áldott legyen az a két kéz,
mely kegyeremet adja,*

*Áldott legyen amikor fenytékét tartja,
Áldott, mikor jutalmaz,
áldott mikor büntet*

*Áldott mikor szívembe jó magokat ültet.
Áldott légy jó édesapám,
milliószor áldott,
Csak ezt kéri hő imában,
kicsi fiad, lányod ”*

Ezen az ünnepi alkalmon nem csak a gyermekek, hanem a meghívottak is készültek egy kis ajándékkal. Herczeg Tibor és Csimá Norbert három, ill. két gyermekes családapa, elmondták az édesapák imáját, amelyben oly sok a köszönet Istennek az életért a családjért.

Csodálatos és felejthetetlen volt ez a nap, amikor a sok édesapa, jelenlétével,

gyermeke felé sugárzott szeretetével valami különleges légkört varázsolt ezen az ünnepen óvodánkba, mert hisszük, hogy a szeretet a legmagasztosabb érzés, amely megszépíti életünket, látóvá teszi szívünket és ha szeretet van körülöttünk, mindenünk megvan.

Cziptákné Bányai Orsolya
óvónő

Tavaszi zsongás

Végre itt a tavasz, menjünk játszani a szabadba! A Kis Szent Teréz Óvoda közössége szeretettel hívja és várja az érdeklődő szülőket és gyermekeiket **április 14-én, szombaton 10 és 16 óra között** a Molnár János utcában tartandó programjára. A városunkban méltán híressé vált alkalmi színhátszó társulat közkívánatra **10 óraker** ismét előadja „**A brémai muzsikusok**” című mesejátékot. Arcfestés, kézműves tevékenységek: csuhé-virág és fakanál báb készítés, gipsz festés, tészta fűzés és egyéb programok biztosítanak kikapcsolódást **11 órától**. A táncos, dalos körjátékok **14 óraker** kezdődnek óvodásainknak és leendő óvodásoknak ingyenes légvár! Szeretettel várjuk az érdeklődő családokat!

Rajzpályázat sikerei

Az Árpád-házi Szent Erzsébet jubileumi év alkalmából, a kiskunhalasi Szent József Katolikus Általános Iskola rajzpályázatot hirdetett. A Kis Szent Teréz Óvodába járó két nagycsoportos kislány a legjobbak között szerepelt.

I. helyezést ért el: Ságodi Auróra II. helyezést ért el: Sendula Lili Felkészítőjük: Csizovszki Lászlóné óvodapedagógus

Gratulálunk!

**Ugye engem is a
Katolikus Óvodába
fogtok beíratni?!**

**Az óvodai beíratás
időpontja:**
április 16 – 28-ig
minden munkanap:
8 – 16 óra között

**A Kis Szent Teréz
Óvoda közössége
szeretettel
várja azokat a
gyermeket, akik
2008. augusztus 31-ig
töltik be
a 3. életévüket.**

Az érdeklődők
az óvoda életébe
nyíltnapokon
tekinthetnek be
április 10 – 13 között,
8 órától 12 óráig

A beíratás helyszíne:
6440 Jánoshalma,
Bernáth Z. u. 12.
Tel/fax: 77/401-619

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Pislogó mécses

*Körülöttünk fénycsövek világa,
nyugtalan, villódzó fényjelek,
közel s távol hasonlít egymásra,
sem utat, sem irányt nem jelez.
Minden mozog, vadul ugrál, táncol,
- bár közelebbről inkább tántorog,
fényhatás, - de világosság nélkül:
útvesztő! Mindent elnyelő torok!*

*Mi is ebben a világban élünk,
de mi világitani akarunk!
Hogy jaj! nehoggy rossz irányba lépjünk!
De csak – pislogó mécsesek vagyunk!*

*A mécs apró, ám nagy az ígéret:
ISTEN ígérte, Néki hinni kell!
Hogyha egyszer minden fény kialszik,
„a pislogó mécseset Ő nem oltja el!”*